

נורדמן (קרנר) צפורה

בת נחמיה ופרומט. נולדה ב־23 בנובמבר 1923 בעיר לודו שבפולין. חונכה חינוך יהודי-לאומי ולמדה בגימנסיה. עם פלישת הנאצים לעיר נכלאה כל המשפחה בגיטו, ועם חיסולו נשלחה למחנות-השמדה ומכולם נותרו בחיים רק צפורה ואחותה. במשך שנים התענתה במחנות-העבודה הנאציים, עד ששוחררה על-ידי הצבא האדום וחזרה לעירה. בלודו הצטרפה לסניף "בני-עקיבא" אשר נוסד בימים ההם ובו נישאה לפ. נורדמן. עם ה"בריתח" עברו לגרמניה לחות-ההכשרה באשכך, בה שהו כשנתיים. בגלל מצב בריאותה זכתה צפורה לרשיון עליה ובבואה לארץ ב־15 ביולי 1947 הצטרפה לכפר-עציון. בעלה יצא לדרך עם "יציאת אירופה תש"ז" והוחזר לגרמניה. רק בסוף טבת תש"ח, כשהגוש כבר היה נתון במצור, הגיע לארץ ובאחת השיירות בא אל הכפר ונפגש עם אשתו. צפורה נשאה בדומיה את סבלה עד יום שוב בעלה. היא התערתה בחיי הקבוצה, עבדה בתפירה ולמדה עברית. בפרוץ הקרבות השתתפה באימונים ובשמירה. כשחזר בעלה קיוו כי עוד נכונו להם חיי אושר. אך הוא חלה ובצאתו מבית-החולים נחלש מאוד. בימי ההתקפות האחרונות על הכפר היו יחדיו במקלט במנזר הגרמני ובפרוץ שריוני הלגיון למשק, ביום 13.5.1948, נספו עם חבריהם תחת הריסות המנזר שפוצץ על-ידי האויב. הועברה למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים ביום כ"ה במרחשון תש"י (17.11.1949).